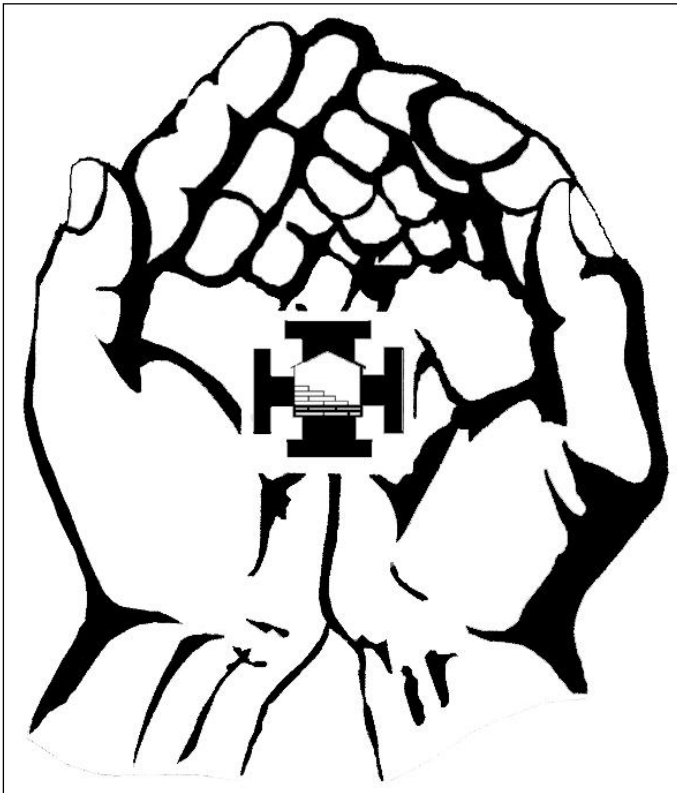

België-Belgique
P.B.
3620 Lanaken
12/2636

Contactblaadje

Telebouworde Limburg vzw

P 007164
V.U. Benny Sohl
Azaleastraat 13
3620 Neerharen
089/715790

Verschijnt driemaandelijks
Jaargang 22 nr. 3
Juli – september 2011
Afgiftekantoor
3620 Lanaken

Voorwoord

Beste lezer,

De zomervakantie is alweer begonnen, dus veel tijd om te luieren (als je niet moet werken tenminste), van het zonnetje te genieten (als het niet te warm is of net te koud). Of... om mee te gaan op zomerbouwkamp. Het bouwkamp gaat dit jaar door in Heule en we doen een warme oproep aan iedereen om de handen voor enkele dagen - of waarom niet voor een week - uit de mouwen te komen steken op "De Heerlijkheid van Heule", de grote vierkantshoeve waar we al jaren kind aan huis zijn, de melk lekker smaakt, de regen niet nat is (maar soms ook wel) en de ezel voor het nodige animo zorgt.

In deze nieuwe editie van het Contactblaadje staat er weer een flinke portie "Nieuws uit het Zuiden", over Johan Venken die zich in Congo elke dag letterlijk weer in het zweet werkt.

Nog meer Congo nieuws uit onverwachte hoek, maar om daar het fijne van te weten zal je toch verder moeten bladeren.

Tot slot uiteraard nog de vaste rubrieken. Rest ons enkel nog iedereen veel leesplezier toe te wensen

De redactie

Nieuws uit het Zuiden

Johan Venken is druk in de weer met zijn project in Kananga en heeft daarover een tijdje een dagboek bijgehouden. Het volledige dagboek kunnen jullie nalezen op onze website : www.telebouworde.be. Hieronder enkele uittreksels uit het dagboek van december.

WOENSDAG 1 DECEMBER 2010

De SNEL dat is de maatschappij die verantwoordelijk is voor de stroomvoorziening hier. SNEL staat voor Societé National de l'Energie. Maar in deze dagen zijn we weer teruggevallen op 'article quinze' zoals ze dat hier noemen, nl. 'trek uwe plan'. Totaal geen elektriciteit hebben we gehad de voorbije week. Het wordt er hier allemaal niet beter op. We waren al teruggevallen op elektriciteit voor 1 dag om de twee dagen. En dan kregen we maar iets van drie uren per dag. Die drie uren proberen we dan ook zo nuttig mogelijk te gebruiken en alles wat herlaadbare batterijen heeft terug op te laden enz. Maar dat is er dus nu zelfs niet meer bij. Wij zelf houden er echter wel nog een stroomgroep op na en de dagen dat de SNEL ons niet van stroom voorzag, schakelden wij onze groep zelf in. Maar dit is echter redelijk duur want zo hebben we dagelijks voor enkele uren elektriciteit toch wel 3 liter benzine nodig. En voor 1 liter benzine betaal je hier toch ook al 1,90 euro.

De reden dat er geen stroom geleverd wordt is dat ze geen brandstof meer hebben om hun grote groep te laten functioneren. En eigenlijk is het godgeklaagd dat er hier nog elektriciteit moet geproduceerd worden op basis van fossiele brandstof. Ze hebben hier ongelofelijke mogelijkheden om groene stroom te produceren zoals bvb. hydro-energie met de verschillende watervallen hier op de rivieren. Met de zon die hier dagelijks present is zijn er toch ook grote mogelijkheden voor de productie van zonne-energie, maar die zo goed als onbestaande is. Ondertussen komen de mannen van Kabila hier overal borden plaatsen met de grote titel 'les cinq chantiers en marche' (de vijf werven in volle gang). Dit is al in functie van de verkiezingen van het volgende jaar (2011 nvr). Het is niet te geloven, maar ze zetten er een foto op van gebouwen die ze gerealiseerd hebben in Kinshasa. Na vijf jaar aan de macht kunnen ze niet eens een eigen realisatie laten zien hier in onze eigen Kasaïprovincie. Eigenlijk zijn die borden die ze hier aan het zetten zijn al een 'chantier' op zichzelf. Ik denk dat dit zo al ongeveer een van de grootste realisaties is die je hier kan terugvinden.

...

ZATERDAG 4 DECEMBER 2010

Vandaag viering van de Internationale Dag van de Boom. Ondanks dat er een boycot werd afgeroepen om dus vandaag iets concreet te doen hebben we vandaag al is het maar in de namiddag in de stad concreet de bevolking hiervan op de hoogte gebracht en ook een duidelijke oproep geformuleerd naar de mensen om toch te proberen voor die dag 1 boom te planten. Via de media en via een spandoek was hier de voorbije dagen ook al voldoende aandacht aan gegeven.

In een mededeling aan de pers werd duidelijk gesteld dat we een verbetering zien van de woonomstandigheden bij de bevolking. Dat al wie het zich kan veroorloven toch probeert te bouwen in baksteen en niet meer in huisjes gebouwd met gedroogde aarde. En dat die verbetering van de woonsituatie wel een prijs betekent voor het leefmilieu. Want voor het produceren van baksteen heeft men toch wel enorm veel hout nodig. Hout dat direct in en rond de stad niet meer aanwezig is, behalve de fruitbomen die zich nog op bepaalde plaatsen bevinden. En uiteindelijk is het dan ook aan die fruitbomen dat men zich aan het vergrijpen is. Vooral de mangoboom moet het enorm ontgelden. Gevolg is dat er ook een enorm verminderde toevloed van fruit is op de markt. Dit zou dus moeten stoppen, integendeel zouden er meer fruitbomen moeten kunnen bijkomen om de toekomst toch een beetje te kunnen verzekeren.

Uiteindelijk werd er een defilé voorzien waarbij vooral de concessiehouders en vertegenwoordigers van de scholen mee waren. Er was een groep die vertrok vanuit Notre Dame en een andere groep met vooral de mensen van Telecom die kwam vanuit richting Kamayi. Deze twee groepen kwamen dan samen in de stad en ging men samen verder met de nodige spandoeken tot aan het stadhuis. Daar zou dan Ir. Kadima als verantwoordelijke van Apre een kleine toespraak houden.

Vervolgens werd iedereen opgeroepen om enkele straten mee schoon te maken en vooral te ontdoen van al dat zwerfvuil waaronder vooral veel plastic. De gerecupereerd waterzakjes zouden dan weer vervolgens kunnen dienst doen voor onze bomenkweek. De dag werd dan afgesloten in een sfeer van ambiance met een cocktail zoals ze dit hier noemen. Namelijk enkele glazen bier en wat pinda's. Onze boomplantactie op Tshilumba hebben we uiteindelijk niet vandaag laten plaatsvinden en verschoven naar volgende woensdag.

...

Tekst : Johan Venken

Terug naar Lubumbashi

Roland Verstraete uit Munte die we kennen van de bouwkampen bij de Christoforus-gemeenschap ging op reis naar Congo en vertelt over zijn ervaringen.

Op zoek naar sporen van mijn vader, die werkte in Congo (1953 tot 1969), reisde ik in april 2011 samen met mijn vrouw Diane naar Congo. Onze tocht bracht ons naar het oude Congo – Elisabethstad, m'n geboorteplaats (zo heette Lubumbashi ten tijde van de kolonisatie).

De stad is grotendeels buiten het oorlogsgewoel van de afgelopen vijftien jaar gebleven, maar toch is ze niet ontsnapt aan het algemene verloederingsproces dat de Congolese maatschappij al decennialang in zijn greep houdt. Desondanks moet het toch gezegd, de eerste indruk is er een van een behoorlijk

bruisende stad waar het gonst van de bedrijvigheid en spanning. Lubumbashi. Tweede stad van het land in Katanga, het Catalonië van Congo. Een trekpleister en mijnstad die onder impuls van de Tanzaniaanse en Zuid-Afrikaanse bedrijven in enkele jaren een metamorfose doormaakte. Op de weg die ons naar het hart van de stad brengt, zijn we erg onder de indruk van de architectuur en de schijnbare rust die de stad met rode aarde, witte huizen en terracotta uitstraalt. Al vinden we toch dat de stad iets raars heeft. Ik weet niet of de vrouwen zien dat ik heb begrepen wat ze roepen. Ze zien er ook niet wanhopig uit. Ze lijken eerder hun recht op te eisen, want de witte mens – muzungu – is hoe dan ook per definitie een wandelende zak geld.

Reizen is altijd een beetje leren. Dat slaat dan meestal op andere culturen leren kennen, kunst, fauna, flora. Dat is allemaal mogelijk in Congo. Maar hier leer je ook nog iets anders: de kunst om te verschalken en als dat niet lukt te onderhandelen. Betrokken personen : douaniers, reizigers en 'intermediairs'. Als blanke/buitenlander loop je in de kijk. Dat voelen we natuurlijk gans onze reis. Sommige Congolezen hebben dan verkeerde bedoelingen en die minderheid ziet de "muzungu" (blanke) vooral als een wandelende portefeuille.

We waren zeer gelukkig dat we aan de luchthaven werden opgewacht, niet door onze zoon Hilbran en z'n vriendin Sanne (zij maken een rondreis in Afrika maar werden opgehouden aan de grens Congo – Zambia), maar door Guy Capals, een Belg werkzaam als vrijwilliger in Lubumbashi en hij reed naar onze logeerplaats van Frère Louis Aerden. Een bekend iemand bij Bouworde – gekend in Neerharen Telebouworde De Sleutel, nietwaar Jef ?

Aan de andere kant van het stadje, temidden van bomen en kreekjes, heerst bedrijvigheid op het terrein van de Nederlandse bouwondernemers Arpad Hoegen en Niek Berntsen. Zij wonen al jaren in Lubumbashi.

De economische hausse bezorgt hen de laatste twee jaar weliswaar veel werk, maar zij maken zich zorgen over de gevolgen van de opleving. "Er is niemand die de milieuverontreiniging in kaart brengt. Hoe kan de vervuiling worden gestopt als we geen idee hebben hoe erg het is? Waar zijn organisaties als Greenpeace?". Congo staat te springen om infrastructuur, want het immense land bezit hooguit 500 kilometer geasfalteerde wegen. De voormalige Belgische kolonie is ernstig vervallen tijdens het dertigjarige bewind van de kleptomane president Mobutu Sese Seko en de burgeroorlog die er tussen 1998 en 2002 woedde. Het uiterst vruchtbare land met zijn vochtige klimaat moet nu groente en fruit invoeren omdat er geen wegen zijn om gewassen te transporteren (Arpad).

Louis is werkzaam in Lubumbashi O.N.G.D. Kanyundu (OKA). Het OKA is actief in de provincie Katanga (DRC), met name rond het park Upemba. Kanyundu werkt onder andere aan de bevordering en bescherming van de biodiversiteit, met inbegrip van het rationeel en duurzaam beheer van natuurlijke ecosystemen, middelen van flora en fauna in het algemeen en beschermde gebieden in het bijzonder en de bevordering van het toerisme in het achterland nationale parken Upemba en Kundelungu; het boren van waterputten en de aansluitingen van het drinkwater naar de dorpen in nood; het bouwen van apotheken. De ngo stelt een lokaaltje ter beschikking met een computer die af en toe werkt en af en toe niet, en ze betaalt de elektriciteit, als die tenminste voorhanden is. En met de tijd kunnen ze een nieuw lokaal veroorloven. Louis zijn bureau van z'n NGO ligt op het domein van Hobecon, het bedrijf van de twee Nederlanders Niek Berntsen & Arpad Hoegen waar een 100-tal Congolezen werken.

En op dit bedrijf zien we ook deze vrachtwagen : een gift van "Bouworde"

Het is niet aan iedereen gegeven om wat geld te verdienen in Congo. De werkloosheid is er erg groot, wat dan ook betekent dat je zelf moet zorgen voor een alternatief inkomen. De sociale zekerheid bestaat hier enkel op papier (hetzelfde voor pensioenen bijvoorbeeld, maar dat is nog een ander probleem). Het kleine handeltje is een oplossing, die veel wordt gebruikt om 's avonds toch nog wat eten te hebben. In het straatbeeld krielt het van mensen die zaakjes

willen doen. Als je zoals ik, als passagier een tijdje in de wagen op straat blijft zitten, dan heb je tijd zat om dat in het oog te houden.

Sensibiliseringsproject van Frère Louis en Guy Capals (een documentaire film "Fighting the Silence" die Guy mee had vanuit België). We zijn mee geweest naar Lubanda de brousse in. Daar is frère Louis een werking aan het opstarten, want in de brousse zijn de omstandigheden zowel op logistiek vlak als op het vlak van de mentaliteit van het publiek toch verschillend van de stedelijke context in Lubumbashi als stad. Tot mijn grote verbazing was de plaatselijke pastoor (franciscaan en ordegenoot van Louis akkoord om de projectie in zijn kerk te organiseren : eventjes kruis van de muur en altaar ontruimen. De kerk zat bomvol. Ik schat een 300-tal aanwezigen, mannen en vrouwen en vooral veel kinderen. Deze film werd met veel aandacht gevolgd. Daarna "debat" ,na enig aandringen hebben een aantal mensen toch het woord durven nemen.

"In 1996 brak in Congo oorlog uit. Een paar jaar later werd de vrede uitgeroepen, maar de gevechten gingen door. Precieze cijfers over het aantal verkrachtingen gedurende al die jaren zijn grotendeels onbekend. Wel is bekend dat zo'n 25.000 vrouwen in 2011 gemeld hebben dat ze zijn verkracht. De meeste vrouwen melden het niet, het werkelijke aantal ligt in dat jaar daarom veel hoger." Louis kent de mythen en de taboes van de brousse, hij is mee gegroeid met de verhalen van Lubumbashi. De ouderen van het dorp willen niet dat de "Conglozen evolueren, ze zijn bang dat de jongeren dan niet meer voor hen zullen zorgen."

Het is iets dat we in Congo – Lubumbashi vaker zullen opmerken. Nostalgie, weemoed, spijt, het zijn gevoelens die hier nauwelijks gedijen. Hoezeer ik me ook wil hoeden voor nostalgie, er bekruipt me toch een gevoel van verlies wanneer ik beseft dat niets nog is zoals ik het in mijn hoofd had bewaard. Ik was nog een kleuter toen ik met m'n ouders terugkeerde naar België.

Eigenlijk ben ik op weg voor datgene waarvoor ik ben gekomen, de terugkeer naar mijn kleutertijd, mijn ouderlijk huis van toen en de tuin met de bananenboom.

Ik heb het er lastig mee, niet omdat ik door emoties word overmand, maar omdat ik alles doe om te beletten dat ze zouden opborrelen en de overhand nemen. Dit verhaal verder vertellen zou ik liever willen doen tussen pot en pint. Maar de bananenboom is er

niet meer, zoals zoveel er niet meer is.

Hier in Lubumbashi blijven de herinneringen vasthangen en dan is Congo een verhaal van zoveel werelden.....en blijf ik in mijn gedachten.

Tekst : Roland Verstraeten

Vrijwilligers zijn ...

... wondere mensen

Scholen, verenigingen, parochies, ..., kortom allerlei instanties, moeten dikwijls op zoek naar mensen die zo maar hun tijd aan iemand of iets willen besteden.

Vrijwilligers.

Het zijn wondere mensen.

Hun naam wordt niet genoemd in kranten of op tv.

Met wat ze doen behalen ze geen prijzen, geen eer, geen goed rapport. Ze doen het gratis, jarenlang.

Het kost hun tijd en vaak ook geld.

Ze zijn dikwijls een oase in onze hectisch samenleving. Ze zijn als bloemen, ze stralen van eenvoud en pracht. Ze zijn wat ze zijn, een zegen voor onze samenleving. De longen waarlangs deze wereld ademen kan.

Daarom staat hun naam geschreven in de palm van Gods hand en ook in de harten van de vele mensen voor wie ze zich inzetten.

Vrijwilligers, ja, wondere mensen.

Bron : werkgroep "Even stilstaan", Tulpinstraat 75, Hasselt

Ook jij bent van harte welkom om met ons mee te komen werken en een steentje bij te dragen aan een warme maatschappij waarin iedereen zijn plaatsje krijgt. Zin om mee te werken bij allerhande kleine projecten of papierophalingen ? Of kriebelt het om de handen uit de mouwen te steken op een bouwkamp of te helpen bij het dagelijkse werk in de Sleutel ? Aarzel dan niet langer en kom gewoon eens langs of contacteer Jef Gerets (089/71.56.87). Want ... ook jij bent van harte welkom !

***De samenleving heeft
jou(w) hard(t) nodig !***

Wist je dat ...

Eduard regelmatig in het weekend het papier stapelt in de wagen en container aan 'De Sleutel'. Dank u wel Eduard !

Wij naar Munte zijn gegaan om er te helpen bij de renovatie van het dak van de oude Spie. De oude Spie is een houten prefab gebouw dat dienst heeft gedaan als houtbewerkingsplaats. Aangezien er een nieuwe houtbewerkingsplaats is gebouwd, doet de oude Spie dienst als opslagruimte. Er is samen gewerkt met Tonny, Peter Opdenacker en Roland aan de renovatie van het dak.

De Wroeter een oude boerderij heeft gekocht in Wimmertingen. Het dak van de conciërge woning en het poortgebouw zijn vernieuwd geworden samen met mensen van de KWB uit Heusden, helpers van ter plaatste en Gino. Voorts hebben we er ook de vloer hersteld.

Het zaterdag 25 juni feest was in Neerharen. Daarvoor waren drie redenen:
(1) De Banneux kapel werd 50 jaar geleden gebouwd.
(2) 100 jaar geleden hebben de Zusters zich gevestigd in Neerharen.
(3) Pastoor Vanherck is 25 jaar pastoor in Neerharen.
Aan het feest was ook een tentoonstelling verbonden.

Dankzij de vele mensen die papier en karton aan de Sleutel komen brengen, er regelmatig een container gevuld geraakt.

In ter Dennen – het asielcentrum in Rekem – er nieuwe ramen geplaatst zijn. De oude ijzeren ramen hebben wij gekregen om te verkopen als oud ijzer. Eerst hebben we al het glas eruit verwijderd en vervolgens hebben we alle ramen gestapeld in een container. De opbrengst komt ten goede aan onze werking. Er zijn op dit ogenblik 2 containers gevuld. Het volgende Contactblaadje weten we hoeveel kilo's het zijn.

Er gevraagd werd hoeveel medewerkers er meegewerkt hebben gedurende 45 jaar bouwkampen die wij gedaan hebben.

Je dit blaadje ook digitaal kan ontvangen ? Als je liever de digitale versie ontvangt, stuur dan een mailtje naar info@telebouworde.be.

Familienieuws

Overlijden

*Het is ons maar geleend
De vele mooie dingen
Ons onbetwistbaar eigendom
Zijn de herinneringen*

Dankbaar denken wij terug aan Jean Boelen. Jean overleed op 28 april 2011 op 75-jarige leeftijd. Vele jaren is hij komen helpen bij de papierophalingen. Telkens was hij van de partij bij Maesen aan de containers om er samen met Piet Vanmeer te helpen bij het leegmaken van de wagens en om al het gevallen papier van de grond op te rapen. Wij zijn met onze gedachten ook bij zijn vrouw Margriet.

We hebben afscheid genomen van Tito Ieronymakis op 11 mei 2011. Tito was MS patiënt, hij zat vele jaren in een rolstoel. In 1990 hebben wij voor hem en zijn gezin een huis gebouwd omdat er geen aangepaste woning te vinden was. Vele van onze vrijwilligers hebben hieraan meegewerkt.

Op 10 juni 2011 overleed Guy Beckers, broer van Julien Beckers. Julien woont in de pastorij van Gellik als diaken en was lange tijd als medewerker en vrijwilliger verbonden aan de werking van de Sleutel.

Telebouworde Limburg en zijn vele medewerkers en vrijwilligers bieden de families hun Christelijke deelneming aan.

Agenda juli – oktober 2011

Zaterdag 9 juli 2011, samenkomst 8u45, vertrek 9u00

Papierophaling in Opgrimbie, Uikhoven en Boorseme

Maandag 11 juli tot zaterdag 30 juli 2011

Bouwkamp "Hof van Heule" in Heule (Kortrijk)

Voor info en inschrijving bel Jef Gerets 089/71.56.87

Zaterdag 13 augustus 2011, samenkomst 8u45, vertrek 9u00

Papierophaling in Neerharen, Uikhoven en Boorseme

Zaterdag 10 september 2011, samenkomst 8u45, vertrek 9u00

Papierophaling in Opgrimbie, Uikhoven en Boorseme

Zaterdag 8 oktober 2011, samenkomst 8u45, vertrek 9u00

Papierophaling in Neerharen, Uikhoven en Boorseme

Tekst ?

Wie een tekst heeft voor het Contactblaadje mag deze steeds bezorgen !

Stuur naar : info@telebouworde.be of geef de tekst af in De Sleutel, Van

Kerckemstraat 8 in Neerharen met vermelding "tekst Contactblaadje". Voor

de volgende editie moeten de teksten binnen zijn **vóór 1 september 2011**.

Steunen ?

U vindt onze werking belangrijk en wil ons steunen ?

Voor elke bijdrage, hoe klein ook, zijn we U dankbaar !

Rekeningnummer 735-3620362-19

Telebouworde Limburg vzw

www.telebouworde.be
info@telebouworde.be
Rekeningnr.: 735-3620362-19

De Sleutel
Van Kerckemstraat 8 3620 Neerharen
089/71.75.13

Telebouworde Neerharen
Jef Gerets
Nieuwe Ervenstraat 24 3620 Neerharen
089/71.56.87

Telebouworde Hasselt
Jan Reyskens
Dormaelstraat 26 3511 Kuringen
011/25.00.72

SIBO – Bouworde Heusden
Permanente Bouwgezellen
Kapelstraat 73 3550 Heusden
011/43.30.61

Bouworde Vlaanderen, bouwkampen tot 30 jaar

Bouworde vzw - www.bouworde.be
JP Minckelerstraat 78 - 3000 Leuven
Tel. 016/25.91.44 - Fax. 016/25.91.60

Her&Der, bouwkampen van 31 tot 71 jaar

www.herender.be
JP Minckelerstraat 78, bus 2 - 3000 Leuven
016/25.91.45

Adreswijziging

Ga je verhuizen of wens je het Contactblaadje niet meer te ontvangen ? Laat het ons weten op volgend adres :
Benny Sohl, Azaleastraat 13, 3620 Neerharen
of via email op info@telebouworde.be